

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1923 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 91, poz. 713).

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

853.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 15 października 1923 r.

w sprawie przedłużenia czasu pracy w cukrowniach w r. 1923—1924.

Na zasadzie art. 6 p. d ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 2 poz. 7) zarządza się co następuje:

§ 1. W cukrowniach, w których czas kampanji trwa nie dłużej, niż 6 tygodni, może inspektor pracy właściwego okręgu zezwolić na przedłużenie czasu pracy w okresie trwania kampanji r. 1923/24 ponad 8 godzin, najwyżej jednak do 12 godzin na dobę, w każdym dniu tygodnia, nie wyłączając niedziel, w tych działach produkcji, w których praca odbywać się musi bez przerwy.

§ 2. W cukrowniach, w których czas kampanji trwa dłużej, niż 6 tygodni, może Minister Pracy i Opieki Społecznej w wypadkach wyjątkowych—po stwierdzeniu przez inspektora pracy właściwego obwodu niemożności wprowadzenia trzeciej zmiany pracowników w poszczególnych działach produkcji—udzielić zarządowi cukrowni pozwolenia na przedłużenie czasu pracy pewnych kategorii pracowników na zasadach w § 1 niniejszego rozporządzenia zawartych.

§ 3. Przy określaniu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych stosuje się art. 16 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na przeciąg trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Smólski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

854.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 października 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego (Dz. U. R. P. № 104, poz. 811) zarządza się co następuje:

§ 1. Wytwórcy wina musującego obowiązani są cały zapas opasek podatkowych zakupionych po dotychczas obowiązujących niższych cenach złożyć wraz z asygnacją w kasie skarbowej do dodatkowego ostemplowania i zapłacić różnicę między dotychczasową, a nową ceną sprzedaży, kwit zaś dołączyć do rachunku opasek podatkowych.

Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek i zapisać w rejestrze dodatkowych opłat od wina musującego — odnośną konsygnację dołączyć do rejestru i wydać pokwitowanie wraz z przestemplowaniami opaskami.

Kasy skarbowe obowiązane są wydawać opaski posiadane na składzie po nowych cenach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 3 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 102, poz. 801).

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

855.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 października 1923 r.

o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 470), oraz na podstawie § 16 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie bezwzględne stawki opłat, wymienione w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 maja 1923 r. o opłatach za czynności